

Crack 'N' Code X CodeBlitz

Pre-T0I19 Editorial

Written by
Crack 'N' Code Problem Writer Team

โจทย์การแข่งขัน

วันที่	ข้อที่	ID	ชื่อโจทย์	Time Limit	Memory Limit
1	1	wordbuilder	สร้างคำวิเศษณ์	1 second	128 megabytes
	2	busan	รถไฟไปปูซาน	1 second	512 megabytes
	3	mineral	แร่ล้ำค่า	2 seconds	64 megabytes
2	1	mangoes	สุดยอดสวนมะม่วงของเจแปน	0.5 seconds	128 megabytes
	2	oranges	สวนส้มคู่แข่งเจแปน	1 second	32 megabytes
	3	tourist	นักท่องเที่ยว	2 seconds	512 megabytes

สร้างคำวิเศษณ์ (wordbuilder) (100 คะแนน)

1.0 seconds, 128 megabytes

ผู้แต่ง: Icy, JO, M-W

เนื้อหาที่ใช้: Greedy Algorithm, Shortest Path

Subtask 1 (12 คะแนน) $K = 1$

สังเกตว่า มีตัวอักษรที่เราต้องเก็บเพียงแค่ตัวเดียว ซึ่งสามารถใช้วิธีการ BFS ธรรมดา เริ่มจากเมืองที่ 1 ไปหาทุกเมืองที่มีตัวอักษรวัดนั้น แล้วส่งออกระยะทางที่น้อยที่สุด (อย่าลืมคูณ 2 เนื่องจากต้องคิดระยะทางทั้งขาไปและขากลับ)

Time Complexity: $\mathcal{O}(M)$

Subtask 2 (14 คะแนน) เมืองทุกเมืองมีตัวอักษรเดียวกัน

เราสามารถทำการ BFS จากเมืองที่ 1 ไปยังทุก ๆ เมือง หากว่าสายอักขระความยาว K นั้น มีตัวอักษรอื่นนอกจากตัวอักษรที่แต่ละเมืองมีอยู่ หรือ $K > N$ ก็จะไม่สามารถทำได้ จึงตอบ -1 ไม่เช่นนั้นคำตอบจะเป็น ผลรวมของระยะทางของแต่ละเมืองที่มีค่าน้อยที่สุด K ตัวแรก ซึ่งสามารถทำได้โดยการ sort ระยะทางของแต่ละเมืองจากน้อยไปมาก แล้วนำระยะทางของ K เมืองแรกมาบวกกัน

Time Complexity: $\mathcal{O}(M + N \log N)$

Subtask 3 (19 คะแนน) $N, K \leq 500$

ในแต่ละตัวอักษรในสายอักขระ เราสามารถทำการ BFS แล้วหาระยะทางที่น้อยที่สุดได้เหมือน subtask 1 พร้อมกับทำสัญลักษณ์ว่าได้ทำการเก็บตัวอักษรจากเมืองที่มีระยะทางน้อยที่สุดนั้นไปแล้ว เพื่อที่จะไม่นำไปคำนวณซ้ำในตัวอักษรถัด ๆ ไป

Time Complexity: $\mathcal{O}(KM)$

Official Solution

เราจะทำการ BFS เพื่อหาระยะทางจากเมืองที่ 1 ไปยังทุก ๆ เมือง และเก็บเข้า queue ของตัวอักษรทั้ง 26 (สามารถดำเนินการได้ระหว่างทำ BFS) จากนั้นไล่ดูตัวอักษรในสายอักขระความยาว K ทีละตัว หาก queue ของตัวอักษรที่ต้องการนั้นว่าง แสดงว่าไม่สามารถสร้างสายอักขระได้ ให้ตอบ -1 มิเช่นนั้นให้บวกค่าแรกของ queue เข้าไปในคำตอบ แล้ว pop ค่านั้นทิ้ง โปรดระวังเรื่องการใช้ long long ซึ่งจะทำให้ได้คะแนนเพียงแค่ subtask 4

Time Complexity: $\mathcal{O}(M + K + N)$

Solution Code

```
#include <bits/stdc++.h>
using namespace std;
const int MAX_N = 2e5 + 5;
char S[MAX_N], T[MAX_N];
vector <int> graph[MAX_N];
int dist[MAX_N];
queue <int> alphas[26];

int main() {
    cin.tie(nullptr)->sync_with_stdio(false);
    int N, M, K;
    cin >> N >> M >> K;
    cin >> (S + 1);
    while (M--) {
        int u, v;
        cin >> u >> v;
        graph[u].push_back(v);
        graph[v].push_back(u);
    }
    memset(dist, -1, sizeof(dist));
    queue <int> q;
    q.push(1);
    dist[1] = 0;
    while (!q.empty()) {
        int u = q.front();
        q.pop();
        alphas[S[u] - 'A'].push(dist[u]);
        for (auto v : graph[u]) {
            if (dist[v] == -1) {
                dist[v] = dist[u] + 2;
                q.push(v);
            }
        }
    }
    cin >> (T + 1);
    long long ans = 0;
    for (int i = 1; i <= K; i++) {
        if (alphas[T[i] - 'A'].empty()) {
            ans = -1;
            break;
        }
        ans += alphas[T[i] - 'A'].front();
        alphas[T[i] - 'A'].pop();
    }
    cout << ans;
    return 0;
}
```


รถไฟไปปูซาน (busan) (100 คะแนน)

1 second, 512 megabytes

ผู้แต่ง: neonah

เนื้อหาที่ใช้: Dynamic Programming , Meet in the middle

Subtask 1 (11 คะแนน) $N, M \leq 300$ และ $S = 0$

สำหรับปัญหานี้จะสังเกตได้ว่าสถานีไหนก็ตามที่มีคนอยู่ทั้งสองฝั่งเราจะเลือกจอดแล้วรับคนขึ้นรถไฟทั้งหมด แต่หากสถานีไหนมีขอมบี้ อยู่ทั้งสองฝั่งเราจะเลือกข้ามสถานีนั้น ส่วนสถานีที่เหลือเราสามารถหาวิธีการรับคนให้ได้มากที่สุดโดยที่ประตูปังได้ด้วยการแก้ปัญหาแบบ Dynamic Programming โดยใช้วิธีการ Knapsack 0/1 แต่เนื่องจากประตูปังสองข้าง จึงต้องเพิ่มมิติที่ 3 ให้กับ dp ของเรา โดยเราจะนิยาม ให้ $dp[i][j][k]$ คือ จำนวนคนที่รับได้มากที่สุดเมื่อไปถึงสถานีที่ i โดยประตูปังซ้ายและขวาโดนโจมตีไปแล้ว j, k หน่วยตามลำดับ

- เมื่อฝั่งซ้ายเป็น คน และฝั่งขวาเป็น ขอมบี้

$$dp[i][j][k] = \max(dp[i-1][j][k], dp[i-1][j][k+R[i]] + L[i])$$

- เมื่อฝั่งซ้ายเป็น ขอมบี้ และฝั่งขวาเป็น คน

$$dp[i][j][k] = \max(dp[i-1][j][k], dp[i-1][j+L[i]][k] + R[i])$$

- เมื่อทั้งสองฝั่งเป็น คน

$$dp[i][j][k] = dp[i-1][j][k] + L[i] + R[i]$$

- เมื่อทั้งสองฝั่งเป็นขอมบี้

$$dp[i][j][k] = dp[i-1][j][k]$$

เนื่องจากยังไม่มีกรณีการสลับประตูปังเกิดขึ้น ($S = 0$) คำตอบของเราจึงเป็น $dp[N][M][M]$ ได้เลย

Time Complexity: $\mathcal{O}(NM^2)$

Subtask 2 (15 คะแนน) $N, M \leq 300$

ปัญหาย่อยนี้แนวคิดยังคงเหมือนกับปัญหาย่อยแรก เพียงแต่เราต้องเพิ่มมิติที่สี่ให้กับ dp ตัวเดิมของเรา เนื่องจากสามารถเลือกสลับประตูได้ โดยจะนิยามให้ $dp[i][j][k][s]$ คือ จำนวนคนที่รับได้มากที่สุดเมื่อไปถึงสถานที่ i โดยประตูข้างซ้ายและขวาโดนโจมตีไปแล้ว j, k หน่วย ตามลำดับ และสลับประตูไปแล้ว s ครั้ง

- เมื่อเกิดการสลับประตูขึ้น

$$dp[i][j][k][1] = \max(dp[i][j][k][1], dp[i][k][j][0])$$

เนื่องจากครั้งนี้อาจมีการสลับประตูเกิดขึ้น ($S = 1$) คำตอบของเราจึงเป็น $\max(dp[N][M][M][0], dp[N][M][M][1])$

Time Complexity: $\mathcal{O}(NM^2)$

Subtask 3 (19 คะแนน) ฝั่งซ้ายของทุกสถานีจะไม่มีขอมบี้

ปัญหาย่อยนี้ทำให้เราสังเกตได้ว่าจริง ๆ แล้วเงื่อนไขการรับคนขึ้นรถไฟของประตูทั้งสองข้างไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกันเลย สำหรับการเก็บคะแนนของปัญหาย่อยนี้ เราสามารถนิยามให้ $dp[i][j][s]$ คือ จำนวนคนที่รับได้มากที่สุดเมื่อไปถึงสถานที่ i โดยประตูข้างขวาโดนโจมตีไปแล้ว j หน่วย และสลับประตูไปแล้ว s ครั้ง

ข้อสังเกต : ประตูฝั่งซ้ายจะไม่ถูกโจมตีเลยสักครั้งก่อนการสลับประตู ฉะนั้นการสลับประตูก็เปรียบเสมือนได้รับค่าความแข็งแรงของประตูกลับไปเป็น M อีกครั้ง เพราะประตูอีกข้างที่นำมาแทนที่ยังไม่เคยถูกโจมตี

- เมื่อฝั่งซ้ายเป็น คน และฝั่งขวาเป็น ขอมบี้

$$dp[i][j][s] = \max(dp[i-1][j][s], dp[i-1][j+R[i]][s] + L[i])$$

- เมื่อทั้งสองฝั่งเป็นคน

$$dp[i][j][s] = dp[i-1][j][s] + L[i] + R[i]$$

- เมื่อเกิดการสลับประตูขึ้น

$$dp[i][j][1] = \max(dp[i][j][1], dp[i][M][0])$$

คำตอบ : $\max(dp[N][M][0], dp[N][M][1])$

Time Complexity: $\mathcal{O}(NM)$

Subtask 4 (23 คะแนน) $S = 0$

เราสามารถนำข้อสังเกตของปัญหาย่อยก่อนหน้ามาใช้แก้ปัญหาย่อยนี้ได้ โดยจะทำการคิด Knapsack 0/1 แยกฝั่งแล้วค่อยนำคำตอบที่ได้จากฝั่งซ้ายและฝั่งขวามารวมกันตอนจบ โดยเราสามารถนิยามให้ $dp[i][j][0]$ คือ จำนวนคนที่รับได้มากที่สุดเมื่อไปถึงสถานที่ i โดยประตูข้างขวาโดนโจมตีไปแล้ว j หน่วย และ $dp[i][j][1]$ คือ จำนวนคนที่รับได้มากที่สุดเมื่อไปถึงสถานที่ i โดยประตูข้างซ้ายโดนโจมตีไปแล้ว j หน่วย

ข้อควรระวัง : อย่าลืม update ค่าของประตูให้ครบทั้งสองข้างครั้งเมื่อเดินทางไปถึงสถานีใดๆ

- เมื่อฝั่งซ้ายเป็น คน และฝั่งขวาเป็น ซอมบี้

$$dp[i][j][0] = \max(dp[i-1][j][0], dp[i-1][j+R[i]][0] + L[i])$$

$$dp[i][j][1] = dp[i-1][j][1]$$

- เมื่อฝั่งซ้ายเป็น ซอมบี้ และฝั่งขวาเป็น คน

$$dp[i][j][1] = \max(dp[i-1][j][1], dp[i-1][j+L[i]][1] + R[i])$$

$$dp[i][j][0] = dp[i-1][j][0]$$

- เมื่อทั้งสองฝั่งเป็น คน

$$dp[i][j][0] = dp[i-1][j][0] + L[i]$$

$$dp[i][j][1] = dp[i-1][j][1] + R[i]$$

- เมื่อทั้งสองฝั่งเป็นซอมบี้

$$dp[i][j][0] = dp[i-1][j][0]$$

$$dp[i][j][1] = dp[i-1][j][1]$$

คำตอบ : $dp[N][M][0] + dp[N][M][1]$

Time Complexity: $\mathcal{O}(NM)$

Official Solution

การแก้ปัญหาของข้อนี้สามารถนำวิธีการคิดของปัญหาย่อยที่ 4 มาใช้ได้เลย แต่เนื่องจากครั้งนี้อาจมีการสลับประตูเกิดขึ้นได้ ($S = 0, 1$) ดังนั้นจึงต้องนำหลักการ Meet in the middle มาช่วยในการหาตำแหน่งของการสลับประตูที่ดีที่สุด แต่เนื่องจากเราไม่ทราบว่าการเดินทางโดยเริ่มจากสถานีใดๆไปยังเมืองปูซานนั้นจะรับคนได้มากที่สุดเท่าไร จึงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ปัญหาเพิ่ม

ข้อสังเกต #1 : เนื่องจากเราจำเป็นต้องแยกคิดประตูซ้ายและประตูขวาเพื่อให้โปรแกรมทำงานได้ทันเวลา ดังนั้นจึงไม่สามารถนำหลักการคิดของปัญหาย่อยที่ 2 มาใช้ได้

ข้อสังเกต #2 : เราต้องการทราบว่าการเดินทางโดยเริ่มจากสถานีใดๆไปยังเมืองปูซานนั้นจะรับคนได้มากที่สุดเท่าไร เพื่อหาสถานีและเวลาที่เหมาะสมในการสลับประตู

ข้อสังเกต #3 : เราสามารถมองได้ว่าการเดินทางโดยเริ่มจากสถานีใดๆไปยังเมืองปูซานนั้น ไม่ต่างกับการเดินทางย้อนกลับจากเมืองปูซานไปยังสถานีต่างๆ

ดังนั้นการแก้ปัญหานี้จึงจำเป็นต้องทำ Knapsack 0/1 แยกฝั่ง และ แยกทิศด้วย โดยจะนิยามการทำ dp ดังนี้

$$dp[i][j][0] \Rightarrow \text{Left} - \text{Forward}$$

$$dp[i][j][1] \Rightarrow \text{Right} - \text{Forward}$$

$$dp[i][j][2] \Rightarrow \text{Left} - \text{Backward}$$

$$dp[i][j][3] \Rightarrow \text{Right} - \text{Backward}$$

จากนั้นเราจะนำค่าทั้งหมดที่ได้จากการ preprocessing มาใช้ในการหา Middle point โดยจะสังเกตได้ว่าเมื่อสลับประตู ค่าความแข็งแรงปัจจุบันของประตูซ้ายจะกลายเป็นค่าความแข็งแรงปัจจุบันของประตูขวาเมื่อเริ่มต้นที่สถานีถัดไป และในทำนองเดียวกันค่าความแข็งแรงปัจจุบันของประตูขวาก็จะกลายเป็นค่าความแข็งแรงปัจจุบันของประตูซ้ายเมื่อเริ่มต้นที่สถานีถัดไปเช่นกัน ฉะนั้นเมื่อแยกคิดตามประตู (ไม่ใช่ฝั่ง) เราจะได้จำนวนคนที่มากที่สุดที่สามารถรับได้โดยเกิดจากประตูแต่ละข้างเป็นดังนี้

- เมื่อต้องการสลับประตูที่สถานี i โดยประตูซ้ายโดนโจมตีไปแล้ว j หน่วย

$$\text{LeftDoor} = dp[i][j][1] + dp[i+1][M-j][2]$$

- เมื่อต้องการสลับประตูที่สถานี i โดยประตูขวาโดนโจมตีไปแล้ว j หน่วย

$$\text{RightDoor} = dp[i][j][0] + dp[i+1][M-j][3]$$

Time Complexity: $\mathcal{O}(NM)$

Solution Code

```
#include "bits/stdc++.h"
using namespace std;

/* --- Official Solution --- */

const int SZ = 2e3+7;
const int MV = 3e3+7;

int L[SZ], R[SZ];
int dp[SZ][MV][4];

/*
0 --> Left Forward
1 --> Right Forward
2 --> Left Backward
3 --> Right Backward

+ --> People
- --> Zombies
*/

void knapsack(int N, int M, bool sym) {
    int l = sym ? 2:0;
    int r = sym ? 3:1;
    int c = sym ? 1:-1;
    int start = sym ? N:1;
    int end = sym ? 0:N+1;

    // Knapsack 0/1
    for(int i=start; i!=end; i-=c) {
        if(L[i]>=0 && R[i]<0) { // (+,-)
            for(int j=0; j<=M; j++) {
                dp[i][j][l] = max(dp[i+c][j][l], j+R[i]>=0 ? dp[i+c][j+R[i]][l] + L[i] : 0);
                dp[i][j][r] = dp[i+c][j][r];
            }
        }
        else if(R[i]>=0 && L[i]<0) { // (-,+)
            for(int j=0; j<=M; j++) {
                dp[i][j][r] = max(dp[i+c][j][r], j+L[i]>=0 ? dp[i+c][j+L[i]][r] + R[i] : 0);
                dp[i][j][l] = dp[i+c][j][l];
            }
        }
        else if(L[i]>=0 && R[i]>=0) { // (+,+)
            for(int j=0; j<=M; j++) {
                dp[i][j][l] = dp[i+c][j][l] + L[i];
                dp[i][j][r] = dp[i+c][j][r] + R[i];
            }
        }
        else { // (-,-)
            for(int j=0; j<=M; j++) {
                dp[i][j][l] = dp[i+c][j][l];
                dp[i][j][r] = dp[i+c][j][r];
            }
        }
    }
}
```



```
}

int main() {
    cin.tie(nullptr)->ios::sync_with_stdio(false);
    int N, M, S;
    cin >> N >> M >> S;
    for(int i=1; i<=N; i++) cin >> L[i];
    for(int i=1; i<=N; i++) cin >> R[i];

    knapsack(N, M, false); // Forward
    knapsack(N, M, true); // Backward

    int result = dp[N][M][0] + dp[N][M][1]; // default - not swap yet

    if(!S) {
        cout << result;
        return ;
    }

    // swap check - Meet in the middle
    for(int i=1; i<N; i++) {
        int best_left = 0;
        int best_right = 0;
        for(int j=0; j<=M ;j++) {
            best_left = max(best_left, dp[i][j][0] + dp[i+1][M-j][3]);
            best_right = max(best_right, dp[i][j][1] + dp[i+1][M-j][2]);
        }
        result = max(result, best_left + best_right);
    }
    cout << result;
    return 0;
}
```


แร่ล้ำค่า (mineral) (100 คะแนน)

2.0 seconds, 64 megabytes

ผู้แต่ง: spad1e, M-W

เนื้อหาที่ใช้: Binary Search, Divide & Conquer, Math

Subtask 1 (4 คะแนน) $A[i] = B[i]$

เนื่องจาก $A[i] = B[i]$ ไม่ว่าเราจะเพิ่มหรือลดช่วงอย่างไรจะได้ว่า $\sum_{i=L}^R A[i] = \sum_{i=L}^R B[i]$ เสมอ ดังนั้น $\frac{\sum_{i=L}^R A[i]}{\sum_{i=L}^R B[i]} = 1.000$

Time Complexity: $\mathcal{O}(1)$

Subtask 2 (9 คะแนน) $N \leq 1\,000$

ในปัญหาย่อยนี้สามารถใช้วิธีการ Brute Force ในการไล่ตรวจสอบทุกช่วงที่เป็นไปได้จากนั้นนำมา sort แล้วหาลำดับที่ K เพื่อตอบได้

Time Complexity: $\mathcal{O}(N^2 \log N^2)$

Subtask 3 (7 คะแนน) $K = 1$

ในปัญหาย่อยนี้สิ่งที่หลักที่ต้องสังเกตคือจะมีแร่ i ที่ *คุ้มค่าที่สุด* นั่นคือแร่ที่มี $\frac{A[i]}{B[i]}$ มากที่สุด และหากเพิ่มแร่ชนิดอื่นเข้าไปจะทำให้มูลค่า

ลดลงเสมอ สมมติว่าเราต้องการเพิ่มแร่ j ให้ชุดพร้อมกับแร่ i เนื่องจากแร่ i *คุ้มค่าที่สุด* เราจะได้ว่า $\frac{A[i]}{B[i]} \geq \frac{A[j]}{B[j]}$ ซึ่งเมื่อย้ายข้าง

อสมการทำให้และบวก $A[i]B[i]$ ไปทั้งสองข้างจะได้ว่า $A[i]B[i] + A[i]B[j] \geq B[i]A[i] + B[i]A[j]$ เป็นจริง และได้ว่า $\frac{A[i]}{B[i]} \geq \frac{A[i] + A[j]}{B[i] + B[j]}$ เป็นจริงด้วย ดังนั้นเราสามารถไล่หาแร่ที่ *คุ้มค่าที่สุด* และตอบมูลค่าของแร่นั้นได้เลย

Time Complexity: $\mathcal{O}(N)$

Subtask 4, 5 (12 + 11 คะแนน) $K \leq 1\,000$

จากข้อสังเกตในปัญหาย่อยที่ 3 จะได้ว่าค่าที่มากที่สุดลำดับที่ K จะมีแร่อยู่ไม่เกิน K ชนิด ดังนั้นเราสามารถไล่ Brute Force และ bound ให้ช่วงมีขนาดไม่เกิน K ได้ แต่ต้องมีการ optimize memory เพื่อไม่ให้ memory เยอะจนเกินไป เนื่องจากปัญหาต้องการค่าที่มากที่สุด ลำดับที่ K จึงสามารถใช้ `std::priority_queue` ในการ maintain จำนวนที่มากที่สุด K อันดับแรกได้ และหากใน `priority_queue` มีสมาชิกมากกว่า K ตัวก็สามารถ pop สมาชิกที่มีค่าน้อยที่สุดออกได้

Time Complexity: $\mathcal{O}(NK \log(NK))$

Subtask 6 (20 คะแนน) $A[i]$ เท่ากันหมด, $B[i] \leq B[i + 1]$

ในการแก้ปัญหานี้เราจะทำการ Binary Search บนคำตอบหรือก็คือมูลค่าที่มากที่สุดลำดับที่ K ให้มูลค่านั้นเป็น x หากเราเลือก L ใด ๆ จะได้ว่า $\frac{\sum_{i=L}^R A[i]}{\sum_{i=L}^R B[i]}$ จะเป็นลำดับลดลงตาม R ที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นเราสามารถ binary search อีกครั้งเพื่อหาว่าหากเลือกค่า L แล้ว สามารถเลือกค่า R ได้มากที่สุดเท่าไรจึงจะไม่น้อยกว่า x จากนั้นบวกคำตอบของทุก ๆ ค่า L ว่าจำนวนช่วงที่เป็นไปได้มากกว่าหรือเท่ากับ K หรือไม่ หากมากกว่าก็สามารถให้ x เป็นคำตอบได้หรือหากน้อยกว่าก็ไม่สามารถให้ x เป็นคำตอบได้

Time Complexity: $\mathcal{O}(N \log^2 N)$

Official Solution

เราจะทำการ Binary Search บนคำตอบของปัญหาข้อนี้ โดยเราจะพิจารณาว่า x สามารถเป็นคำตอบของปัญหานี้ได้ก็ต่อเมื่อมีช่วง $[L, R]$ ซึ่งเป็นค่าที่มากที่สุดลำดับที่ K บางช่วงที่สอดคล้องกับสมการ

$$\frac{\sum_{i=L}^R A[i]}{\sum_{i=L}^R B[i]} \geq x$$

และเนื่องจาก $\sum_{i=L}^R B[i] > 0$ ดังนั้นเราสามารถย้ายข้างอสมการและได้ว่า $\sum_{i=L}^R A[i] - x \sum_{i=L}^R B[i] \geq 0$ ซึ่งเมื่อแทนค่าในอสมการเป็น $X[i] = A[i] - xB[i]$ จะสามารถเขียนอสมการดังกล่าวใหม่ให้อยู่ในรูป $\sum_{i=L}^R X[i] \geq 0$ ได้ ดังนั้นเราลดรูปปัญหาให้อยู่ในรูปของการหาช่วง $[L, R]$ ที่เป็นช่วงมากที่สุดลำดับที่ K ของ $X[i]$ และตรวจสอบว่า $\sum_{i=L}^R X[i] \geq 0$ หรือไม่

ในการหาว่ามีช่วงดังกล่าวอยู่หรือไม่ เราจะทำการหาว่ามีช่วงที่มากกว่าหรือเท่ากับ 0 อยู่ทั้งหมดกี่ช่วง จากนั้นเทียบกับค่า K จะทำให้รู้ว่าช่วงที่มากที่สุดลำดับที่ K มากกว่าหรือน้อยกว่า 0 นั่นเอง โดยเมื่อเราแทนให้ $prefix\_X[i]$ แทน prefix sum ของ $X[i]$ แล้วช่วง $[L, R]$ จะมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0 ก็ต่อเมื่อ $prefix\_X[R] - prefix\_X[L - 1] \geq 0$ และ $R \geq L$ เท่านั้นซึ่งปัญหานี้ก็จะตรงกับปัญหา classic อย่างการ count inversion ที่ใช้ divide and conquer ในลักษณะเดียวกันกับ merge sort algorithm ในการแก้ปัญหานี้ได้ใน $\mathcal{O}(N \log N)$

Time Complexity: $\mathcal{O}(N \log^2 N)$

Alternative Solution

อีกวิธีในการแก้ปัญหาคount inversion สามารถใช้ Fenwick Tree หรือ Binary Indexed Tree มาช่วยในการแก้ปัญหานี้ได้ โดย Fenwick Tree เป็นเนื้อหาที่อยู่ในค่ายสสวท. ค่าย 1 แต่สามารถแก้ปัญหานี้ได้ใน Time Complexity $\mathcal{O}(N \log N)$ ซึ่งเท่ากับการเขียน merge sort

Time Complexity: $\mathcal{O}(N \log^2 N)$

Solution Code

```
#include <bits/stdc++.h>
using namespace std;
long long A[100001], B[100001], X[100001];
long long cnt_inv = 0;

void merge(int l, int r, int mid){
    vector<long long> L, R;
    for(int i = l; i <= mid; i++) L.push_back(X[i]);
    for(int i = mid + 1; i <= r; i++) R.push_back(X[i]);
    int lidx = 0, ridx = 0, idx = l;
    while(lidx < L.size() && ridx < R.size()){
        if(L[lidx] > R[ridx]) X[idx++] = L[lidx++];
        else{
            cnt_inv += (L.size() - lidx) * 111;
            X[idx++] = R[ridx++];
        }
    }
    while(ridx < R.size()) X[idx++] = R[ridx++];
    while(lidx < L.size()) X[idx++] = L[lidx++];
}

void count_inversion(int l, int r){
    if(l == r) return;
    int mid = (l + r) >> 1;
    count_inversion(l, mid);
    count_inversion(mid + 1, r);
    merge(l, r, mid);
}

int main(int argc, char* argv[]){
    long long N, K;
    scanf("%lld %lld", &N, &K);
    for(int i = 1; i <= N; i++){
        scanf("%lld", &A[i]);
        A[i] *= (1000 * 111);
    }
    for(int i = 1; i <= N; i++) scanf("%lld", &B[i]);
    long long L = 1, R = 1e7;
    while(L < R){
        long long mid = (L + R + 1) >> 1;
        X[0] = 0;
        for(int i = 1; i <= N; i++)
            X[i] = A[i] - (mid * B[i]) + X[i - 1];
        cnt_inv = 0;
        count_inversion(0, N);
        if(cnt_inv >= K) L = mid;
        else R = mid - 1;
    }
    double ans = double(L) / double(1000);
    printf("%.3lf", ans);
    return 0;
}
```


สุดยอดสวนมะม่วงของเจแปน (mangoes) (100 คะแนน)

0.5 second, 128 megabytes

ผู้แต่ง: CodeBlitz

เนื้อหาที่ใช้: Binary Search, Quick Sum

Subtask 1, 2 (15 + 16 คะแนน) $N, M \leq 50$ และ $R[i], C[i] \leq 500$

เราสามารถลองทุกค่า D ที่เป็นไปได้และหาค่า D ที่น้อยที่สุดที่สามารถรดน้ำต้นมะม่วงได้ครบตามเงื่อนไข และสำหรับแต่ละค่า D เราจะตรวจสอบทุกคู่ของสปริงเกอร์และต้นมะม่วงว่าต้นมะม่วงอยู่ในช่วงที่สปริงเกอร์รดน้ำต้นไม้ถึงหรือไม่ ซึ่งจะใช้เวลา $\mathcal{O}(MN)$ สำหรับตรวจสอบแต่ละค่า D

Time Complexity: $\mathcal{O}(NMD)$; $D = \max(R, C)$

Subtask 3 (18 คะแนน) $N, M \leq 1000$ และ $R[i], C[i] \leq 500$

สมมติให้ D_{ans} คือค่า D ที่เป็นระยะสั้นที่สุดที่สามารถรดน้ำต้นมะม่วงได้ครบตามเงื่อนไข (คำตอบที่ดีที่สุด) เราจะสังเกตได้ว่าถ้าหากเราลองค่า D ใดๆที่มีค่ามากกว่าค่า D_{ans} เราจะสามารถรดน้ำต้นมะม่วงได้ครบเสมอ และถ้าหากเราลองค่า D ใดๆที่น้อยกว่าค่า D_{ans} เราจะไม่สามารถรดน้ำต้นมะม่วงได้ครบตามเงื่อนไขเสมอ จากข้อสังเกตนี้ทำให้เราสามารถทำ Binary Search บนค่า D ได้ โดยการหาค่า D ที่น้อยที่สุดที่ยังสามารถรดน้ำต้นมะม่วงได้ครบตามเงื่อนไข ซึ่งจะใช้เวลา $\mathcal{O}(\log D)$ และเราสามารถตรวจสอบว่าสามารถรดน้ำต้นมะม่วงได้ครบหรือไม่โดยใช้วิธีเดียวกับ subtask ที่ 2

Time Complexity: $\mathcal{O}(NM \log D)$; $D = \max(R, C)$

Official Solution

จากใน subtask ที่ 3 เรายังคง Binary Search หาค่า D เช่นเดิม แต่เราจำเป็นต้องหาวิธีที่จะตรวจสอบว่า "ต้นมะม่วงได้รับน้ำจากสปริงเกอร์เพียงพอหรือไม่" ให้เร็วมากยิ่งขึ้น ซึ่งหนึ่งในวิธีที่เป็นไปได้คือการใช้ Quicksum หรือ Sweep line 2D เพื่อใช้ในการหาว่าสำหรับแต่ละตำแหน่ง (r, c) ใดๆ จะมีสปริงเกอร์ทั้งหมดกี่อันที่รดน้ำถึง แล้วตรวจสอบว่าตำแหน่งของต้นไม้แต่ละต้นนั้นได้รับน้ำเพียงพอหรือไม่ ซึ่งแนวคิดนี้จะใช้เวลา $\mathcal{O}(RC \log D)$

อย่างไรก็ดีเราสามารถปรับปรุงแนวคิดให้ดียิ่งขึ้นได้จากการเปลี่ยนมุมมองจาก "สปริงเกอร์สามารถรดน้ำต้นไม้ได้ในช่วงระยะ D " เป็น "ในระยะ D รอบๆต้นไม้จะมีสปริงเกอร์อยู่กี่อัน" ทำให้สามารถทำ Quicksum 2D เก็บจำนวนสปริงเกอร์ไว้ล่วงหน้าและเรียกถามจำนวนสปริงเกอร์ทั้งหมดในช่วง (r_1, c_1) ถึง (r_2, c_2) ใดๆ ในเวลา $\mathcal{O}(1)$ หลังจากนั้นสำหรับแต่ละ D เราจะไล่ตรวจสอบต้นไม้แต่ละต้นว่าในระยะ D รอบๆต้นไม้มีสปริงเกอร์อยู่มากกว่าเท่ากับ $w[i]$ หรือไม่

Time Complexity: $\mathcal{O}(RC + N \log D)$; $D = \max(R, C)$

Solution Code

```
#include <bits/stdc++.h>
using namespace std;

const int MAX_N = 1e5 + 1;
const int MAX_R = 5001;

int qs[MAX_R][MAX_R];
int Tr[MAX_N], Tc[MAX_N], W[MAX_N];

int main() {
    int N, M, R, C;
    scanf("%d %d %d %d", &N, &M, &R, &C);

    for (int i = 1; i <= N; i++) scanf("%d %d %d", &Tr[i], &Tc[i], &W[i]);
    for (int i = 1; i <= M; i++) {
        int Sr, Sc;
        scanf("%d %d", &Sr, &Sc);

        qs[Sr][Sc]++;
    }

    for (int i = 1; i <= R; i++) {
        for (int j = 1; j <= C; j++) {
            qs[i][j] += qs[i][j - 1] + qs[i - 1][j] - qs[i - 1][j - 1];
        }
    }

    int l = 1, r = max(R, C);
    while (l < r) {
        int mid = (l + r) / 2;

        bool ok = true;
        for (int i = 1; i <= N; i++) {
            int min_i = max(1, Tr[i] - mid), max_i = min(R, Tr[i] + mid);
            int min_j = max(1, Tc[i] - mid), max_j = min(C, Tc[i] + mid);
            int sum_water = qs[max_i][max_j] - qs[min_i - 1][max_j]
                            - qs[max_i][min_j - 1] + qs[min_i - 1][min_j - 1];
            if (sum_water < W[i]) ok = false;
        }

        if (ok == true) r = mid;
        else l = mid + 1;
    }
    printf("%d", l);
    return 0;
}
```


สวนส้มคู่แข่งเจแปน (oranges) (100 คะแนน)

1.0 second, 32 megabytes

ผู้แต่ง: spad1e

เนื้อหาที่ใช้: Greedy Algorithm, Math

Subtask 1 (14 คะแนน) $x_1[i] = x_2[i]$ และ $y_1[i] = y_2[i]$

ในปัญหานี้จะมีเพียงจุดเท่านั้น ดังนั้นหากเราสามารถตรวจสอบได้ว่าจุดใดบดบังกันก็สามารถลบจุดที่โดนบดบังออกได้เลย จุดหนึ่งจุดจะบดบังหรือโดนบดบังเป็นเส้นตรงที่ลากจาก $(0, 0)$ และ $(x[i], y[i])$ ดังนั้นหากมีเส้นตรงสองเส้นที่ความชันเท่ากันแล้ว จะมีหนึ่งในสองจุดที่ต้องนำออก ในการเก็บความชันของจุดก่อน ๆ สามารถใช้ data structure อย่าง `std::set` หรือ `std::unordered_set` เพื่อเพิ่มและตรวจสอบความชันที่เคยใส่แล้วได้โดยการนำ $\gcd(x, y)$ ไปหารทั้ง y และ x ให้อยู่ในรูปของเศษส่วนอย่างต่ำก่อนใส่ใน set นั่นเอง

Time Complexity: $\mathcal{O}(N \log N)$

Subtask 2 (25 คะแนน) $y_1[i] = y_2[i] = 1$

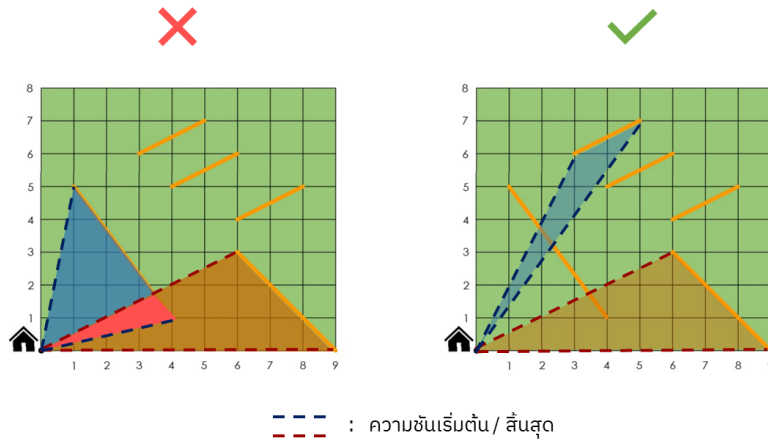
เนื่องจาก $y_1[i] = y_2[i] = 1$ เราสามารถพิจารณาช่วงที่โดนบดบังในแกน $y = 1$ ได้ สังเกตว่าเส้นส้มหนึ่งเส้นจะตัดกับเส้นตรง $y = 1$ ที่จุด $x_1[i]$ และ $x_2[i]$ ซึ่งมองเป็นช่วงที่จะโดนบดบังได้ ดังนั้นหากเราหาได้ว่าต้องเลือกช่วงให้มีเส้นส้มได้มากที่สุดอย่างไร ก็จะสามารถตอบได้ว่าต้องถอนเส้นส้มออกอย่างน้อยที่สุดกี่เส้น ซึ่งปัญหานี้ก็แก้ได้ด้วยอัลกอริทึมคลาสสิกอย่าง Interval Scheduling¹ โดย Interval Scheduling เป็น greedy algorithm ที่จะทำให้การ sort ช่วงตามจุดจบและเลือกเส้นที่เลือกได้ทันที จากนั้นเมื่อพิจารณาช่วงถัด ๆ ไปก็จะพิจารณาว่าจุดเริ่มต้นซ้อนทับจุดสิ้นสุดของช่วงที่เคยเลือกไว้หรือไม่

Time Complexity: $\mathcal{O}(N \log N)$

Subtask 3 (26 คะแนน) $N \leq 20$

ข้อสังเกต #1: หากเลือกเส้นตรงหนึ่งเส้นจะมีช่วงที่ไม่สามารถเลือกได้เกิดขึ้น ซึ่งช่วงนั้นจะอยู่ระหว่างเส้นตรงที่ลากจาก $(0, 0)$ ไปยัง $(x_1[i], y_1[i])$ และ $(x_2[i], y_2[i])$ โดยเราสามารถมองเป็นช่วงของความชันได้ ในที่นี้เรียกค่าความชันที่น้อยกว่าว่า "ความชันเริ่มต้น" และเรียกค่าที่มากกว่าว่า "ความชันสิ้นสุด"

ปัญหาย่อยนี้สามารถแก้ได้ด้วยการทดลองทำตามเงื่อนไขโจทย์โดยตรงด้วยการเลือกสับเซตของเส้นสัมผัสที่ต้องการเอาออกและตรวจสอบว่าเส้นสัมผัสที่เหลืออยู่แต่ละเส้นตัดกันหรือไม่ (ใช้แนวคิดจากข้อสังเกต 1) เนื่องจากเรามีสับเซตที่เป็นไปได้ทั้งหมด 2^N สับเซต และการตรวจสอบว่าเส้นสัมผัสเส้นหนึ่งตัดกับเส้นใด ๆ หรือไม่สามารถทำได้ใน $O(N^2)$ ทำให้เราสามารถแก้ปัญหานี้ได้ใน $O(N^2 2^N)$ ซึ่งเพียงพอสำหรับค่า $N \leq 20$

หมายเหตุ: ระวังช่วงที่มีความชันเริ่มต้นเท่ากับความชันสิ้นสุดของเส้นก่อนหน้า ไม่สามารถเลือกสองช่วงนั้น ๆ ได้

Time Complexity: $O(N^2 2^N)$

Subtask 4 (18 คะแนน) $N \leq 2000$

ในปัญหาย่อยนี้สามารถใช้ Dynamic Programming ในการแก้ได้ นิยามความชันเริ่มต้นและความชันสิ้นสุดเป็นค่าน้อยกว่าและค่ามากกว่าระหว่าง $y_1[i]/x_1[i]$ และ $y_2[i]/x_2[i]$ ตามลำดับ หากเราพิจารณาเส้นสัมผัสจากค่าความชันเริ่มต้นที่เรียงจากน้อยไปมาก ในเส้นสัมผัสลำดับที่ i จะได้สมการของอาเรย์ dp ว่า

$$dp[k] = \max(dp[k], dp[i] + 1) \quad \text{สำหรับทุก } k \text{ ที่ความชันเริ่มต้น} > \text{ความชันสิ้นสุดของ } i$$

ทำให้เราสามารถคำนวณ dp ได้ใน $O(N)$ สำหรับแต่ละเส้นสัมผัส และส่งผลให้แก้ปัญหทั้งหมดได้ใน $O(N^2)$

Time Complexity: $O(N^2)$

Official Solution

หากเราสังเกตโครงสร้างของปัญหานี้ด้วยการใช้แนวคิดจากปัญหาย่อยที่ 2 และ 3 เราจะสามารถตรวจสอบได้ว่าเราเลือกเส้นสัมผัสได้ทั้งหมดก็เส้นด้วยอัลกอริทึมอย่าง Interval Scheduling¹ บนความชันความชันเริ่มต้นและความชันสิ้นสุดได้ และได้ว่าจำนวนเส้นสัมผัสที่น้อยที่สุดที่ต้องถอนจะเท่ากับ N ลบด้วยจำนวนเส้นสัมผัสที่มากที่สุดที่สามารถเลือกได้ ในปัญหานี้ได้ถูกออกแบบให้สามารถใช้ตัวแปรประเภท double เก็บข้อมูลได้ (การใช้ float จะทำให้คำตอบที่ผิด) อย่างไรก็ตามหากมีการเปรียบเทียบที่มีความแม่นยำมากกว่านี้ควรเก็บตัวแปรเป็น long long ของจำนวนเต็มและใช้วิธีการคูณไขว้เพื่อเทียบความชันในรูปแบบเศษส่วนแทน โดยที่

$$\frac{A}{B} \leq \frac{C}{D} \iff AD \leq CB$$

เมื่อเรา assume ว่า $B, D > 0$

Time Complexity: $\mathcal{O}(N \log N)$

---

¹ข้อมูลเพิ่มเติมของ interval scheduling สามารถศึกษาได้ที่ https://en.wikipedia.org/wiki/Interval_scheduling

Solution Code

```
#include<bits/stdc++.h>
#define pii pair<int, int>
#define pII pair<pii, pii>
#define pll pair<long long, long long>
#define ll long long
#define ld long double
#define st first
#define nd second
#define pb push_back
#define INF DBL_MAX
#define sz(x) (int)x.size()
using namespace std;

vector<pair<double, double>> v;

void solve() {
    int N; cin >> N;
    int ans = 0;
    for (int i = 1; i <= N; ++i) {
        int x1, y1, x2, y2; cin >> x1 >> y1 >> x2 >> y2;
        double s1 = (x1==0?INF:(double)y1/x1);
        double s2 = (x2==0?INF:(double)y2/x2);
        if (s1 < s2) swap(s1, s2);
        v.pb({s1, s2});
    }
    sort(v.begin(), v.end());
    double prev = -1e18;
    for (int i = 0; i < N; ++i) {
        if (v[i].nd <= prev) ans++;
        else prev = v[i].st;
    }
    cout << ans << '\n';
}

int main() {
    ios_base::sync_with_stdio(0); cin.tie(NULL);
    int t = 1;
    // cin >> t;
    while (t--) {
        solve();
    }
}
```


นักท่องเที่ยว (tourist) (100 คะแนน)

1.5 seconds, 512 megabytes

ผู้แต่ง: M-W

เนื้อหาที่ใช้: Disjoint Set Union, Brute Force, Offline Query

Subtask 1 (9 คะแนน) $N, M, K, Q \leq 1\,000, L[i] \leq 1, R[i] \leq K$

ในปัญหาย่อยนี้ สังเกตว่า $L[i] = 1$ และ $R[i] = K$ ทำให้เราสามารถพิจารณาเส้นเชื่อมเป็นเพียงแค่ผ่านได้หรือผ่านไม่ได้เท่านั้น กล่าวคือเมื่อมีคำสั่งรูปแบบที่ 1 บนถนนใด ๆ ก็ตาม เราจะพิจารณาว่าถนนเส้นดังกล่าวไม่สามารถผ่านได้เลยสำหรับนักท่องเที่ยวทุก ๆ กลุ่ม

เนื่องจาก N, M, Q มีค่าน้อย จึงทำให้เราสามารถตรวจสอบการเดินทางหาถนนของเมืองสองเมืองได้โดยการ breadth-first search โดยตรง หากทั้งสองเมืองสามารถเดินทางหาถนนได้ให้เราตอบจำนวนกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งหมด และหากไม่ได้ให้ตอบ 0 ทั้งนี้จำนวนกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งหมดสามารถคำนวณได้หลายวิธี ในเบื้องต้นอาจใช้ `std::set` ในการนับจำนวนหมายเลขที่แตกต่างกันทั้งหมดก็ได้เช่นกัน

Time Complexity: $\mathcal{O}((N + M) \times Q)$

Subtask 2 (19 คะแนน) $N, M, K, Q \leq 25\,000, L[i] = 1, R[i] = K$

ข้อสังเกต #1 การที่เส้นเชื่อมค่อย ๆ ถูกปิดไม่ให้ผ่านก็เหมือนกับการเปิดเส้นเชื่อมให้ค่อย ๆ ผ่านได้บนการคำนวณแบบย้อนกลับบนคำสั่งทั้งหมด

การคำนวณในรูปแบบนี้สามารถช่วยให้แก้โจทย์ได้ง่ายขึ้น เพราะเราสามารถนำโครงสร้างข้อมูล Disjoint Set มาใช้ในการ Union สถานะเข้าด้วยกันได้ และการตรวจสอบการเดินทางหาถนนสามารถดูจาก component ของสถานที่ที่เชื่อมกันได้โดยตรง

ดังนั้น การแก้ปัญหาย่อยนี้สามารถทำได้โดยการเชื่อมทางรถไฟทั้งหมดที่ไม่ถูกปิดตลอด Q คำสั่ง และประมวลผลคำสั่งจากหลังมาหน้าด้วยการทยอยเชื่อมทางรถไฟและตอบคำถามด้วยการใช้ Disjoint Set Union ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

อย่างไรก็ตาม คำสั่งปิดทางรถไฟอาจเกิดขึ้นหลายครั้งบนทางรถไฟเดียวกันได้ เราจึงต้องสร้างอาเรย์เพื่อเก็บค่าไว้ตรวจสอบสถานะการเปิดของทางรถไฟด้วย (ตัวอย่างเช่น ทางรถไฟหมายเลข 1 ถูกปิด 5 ครั้งตลอดทั้ง Q คำสั่ง เราต้องเก็บ $closed[1] = 5$ และทุกครั้งที่ผ่านคำสั่งปิดทางรถไฟหมายเลข 1 จากการประมวลผลย้อนกลับ เราจะค่อย ๆ ลดค่า $closed[1]$ ลงไปทีละหนึ่ง แล้วค่อยทำการเชื่อมทางรถไฟเมื่อ $closed[1] = 0$)

Time Complexity: $\mathcal{O}((M + Q) \log N)$

Subtask 3 (11 คะแนน) $N, M, K, Q \leq 25\,000$, $R[i] = K$, $S[i] = 1$, และคำสั่งรูปแบบที่ 1 ทั้งหมดมาก่อนคำสั่งรูปแบบที่ 2

สังเกตว่าเงื่อนไข $R[i] = K$ ทำให้เราทราบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคนมากกว่าหรือเท่ากับ $L[i]$ จะไม่สามารถเดินทางผ่านทางรถไฟดังกล่าวได้เลย เนื่องจากว่าคำสั่งรูปแบบที่ 1 ทั้งหมดมาก่อนคำสั่งรูปแบบที่ 2 ทำให้เราสามารถประมวลผลคำสั่งบนทางรถไฟทั้งหมดก่อนหาคำตอบได้ ซึ่งเราจะสามารถ label น้ำหนักบนทางรถไฟที่ i เป็น $w[i] = \min(L[i])$ ของคำสั่งทั้งหมดบนทางรถไฟ i และ maximize ค่า $\min(w[i] \text{ บน path})$ ของทุก ๆ path จาก $S[i]$ ไป $E[i]$

นอกจากนี้ เนื่องจาก $S[i] = 1$ เราสามารถมองปัญหาอยู่ในรูปของ single source shortest path ได้ โดยใช้ Dijkstra's Algorithm โดยคำนวณ $distance[i] = \max(\min(distance[x], w(x, i))$ สำหรับทุก ๆ สถานี x ที่ติดกับ i) เมื่อ $w(x, i)$ คือน้ำหนักทางรถไฟจาก x ไป i

Time Complexity: $\mathcal{O}(M \log N + Q)$

Subtask 5 (17 คะแนน) $N, M, K, Q \leq 25\,000$, $A[i] \leq 100$

ความน่าสนใจของปัญหาย่อยนี้คือเรามีค่า $A[i]$ ที่แตกต่างกันไม่เกิน 100 ค่า ซึ่งเป็นจำนวนที่เพียงพอต่อการคำนวณ brute force บนกลุ่มของนักท่องเที่ยวที่เป็นไปได้ทั้งหมด ในการแก้ปัญหาย่อยนี้จึงสามารถทำได้ด้วยการพิจารณานักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มเพื่อดูว่าคำสั่งการห้ามผ่านทางรถไฟครั้งใดมีผลต่อนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวบ้าง (จำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มดังกล่าวอยู่ระหว่าง $L[i]$ และ $R[i]$) และส่งผลให้เราสามารถแก้ปัญหาย่อยที่เหลือได้ในลักษณะเดียวกันกับปัญหาย่อยที่ 2

ทั้งนี้เราจะเก็บคำตอบไว้ในรูปของอาเรย์ โดยหากกลุ่มนักท่องเที่ยวบน $A[i]$ ค่าหนึ่งสามารถเดินทางบนคำสั่งรูปแบบที่ 2 ได้ เราจะบวกหนึ่งเข้าไปในช่องคำตอบของคำถามดังกล่าว แล้วจึงตอบคำถามทุกคำถามจากอาเรย์ดังกล่าวในตอนจบ

Time Complexity: $\mathcal{O}((M + Q) \times 100)$

Official Solution

ข้อสังเกต #2 กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนคนเท่ากันจะมีคุณสมบัติในการคำนวณคำตอบเหมือนกันทุกประการ กล่าวคือสำหรับคำสั่งประเภทที่ 1 กลุ่มใด ๆ ที่มีจำนวนคนเท่ากันจะมีสถานะความสามารถการผ่าน / ไม่ผ่านทางรถไฟที่เหมือนกัน ส่งผลให้โครงสร้าง Disjoint Set มีลักษณะเหมือนกัน

ข้อสังเกต #3 หากพิจารณาจากข้อสังเกตรูปแบบที่ 2 แล้ว จะทราบว่ามีการกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนสมาชิกแตกต่างกันไม่เกิน $\sqrt{2K}$ กลุ่ม โดยเราสามารถพิสูจน์เบื้องต้นจากการพิจารณา worst case scenario ซึ่งก็คือกรณีที่เรามีสมาชิกในกลุ่มนักท่องเที่ยวของแต่ละกลุ่มแตกต่างกันทั้งหมด

หากเราทราบว่ามีการกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีสมาชิกแตกต่างกันทั้งหมด X กลุ่ม กลุ่มที่ 1 มีสมาชิก 1 คน, กลุ่มที่ 2 มีสมาชิก 2 คน, ... , จนถึงกลุ่มที่

X มี X คน จะได้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดคือ

$$1 + 2 + \dots + X = \frac{X(X+1)}{2}$$

แต่เราทราบว่าจำนวนนักท่องเที่ยว K ในโจทย์มีค่าไม่เกิน 100 000 จึงได้ว่า

$$\frac{X(X+1)}{2} \approx \frac{X^2}{2} \leq K \iff X \leq \sqrt{2K}$$

ดังนั้น หากเราจำแนกกลุ่มนักท่องเที่ยวตามจำนวนสมาชิกและคำนวณในลักษณะเดียวกับปัญหาย่อยที่ 5 จะรับประกันว่าโปรแกรมของเราจะวนลูปการคำนวณคำถามทั้งหมดไม่เกิน $\sqrt{2K}$ อย่างแน่นอน

ทั้งนี้ ปัญหาย่อยที่ 6 มีไว้สำหรับโค้ดคำตอบบางกรณีที่ทำถูกวิธีแล้วแต่ใช้เวลาในการรันนานกว่าปกติ ซึ่งสามารถแก้ไขได้ด้วยการลองสลับ index i และ j ในการเรียกอาร์เรย์สองมิติ (หากมี)

Time Complexity: $\mathcal{O}((M+Q) \log N \times \sqrt{K})$

หมายเหตุ Solution code ของข้อนี้มีวิธีการ implement ที่แตกต่างจากคำอธิบายเล็กน้อย โดยเปลี่ยนจากการวนทุกคำสั่ง $\sqrt{K}$ รอบ เป็นการวนดูนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มสำหรับแต่ละคำสั่งแทน ซึ่งให้ผลลัพธ์และ Time complexity เดียวกัน โดยเราจำเป็นต้องทำ **coordinate compression** บนจำนวนสมาชิกของกลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถใช้อาร์เรย์ขนาดไม่เกิน $N\sqrt{K}$ ได้

Solution Code

```
#include <bits/stdc++.h>
using namespace std;
int tour_group[100100], szidx[100100], gcnt[100100];
int pa[100100][320], blocked[100100][320];
vector<pair<int, int>> mark[100100], edge;
vector<int> allsz;
bitset<100100> szchk;

int findpa(int i, int a){
    return pa[a][i] == a ? a : pa[a][i] = findpa(i, pa[a][i]);
}

void union_range(int p, int l, int r){
    // Union edge #p for all group from index l to r
    int i = lower_bound(allsz.begin(), allsz.end(), l) - allsz.begin();
    for(; i < allsz.size() && allsz[i] <= r; i++){
        blocked[p][i]--;
        if(blocked[p][i] < 0) continue;
        int gsz = allsz[i];

        auto [u, v] = edge[p];
        int pa_u = findpa(i, u), pa_v = findpa(i, v);
        if(pa_u != pa_v) pa[pa_u][i] = pa_v;
    }
}

int main(int argc, char* argv[]){
    int N, M, K, Q;
    scanf("%d %d %d %d", &N, &M, &K, &Q);
    // Collect how many tour groups and how many people,
    // Guaranteed to be lesser than sqrt(K)
    for(int i = 0, A; i < K; i++){
        scanf("%d", &A); tour_group[A]++;
    }
    for(int i = 1; i <= 100000; i++){
        if(!szchk[tour_group[i]]){
            szchk[tour_group[i]] = 1;
            allsz.push_back(tour_group[i]);
        }
        if(tour_group[i]) gcnt[tour_group[i]]++;
    }
    sort(allsz.begin(), allsz.end());
    // Construct initial graph
    edge.push_back({0, 0});
    for(int i = 1, u, v; i <= M; i++){
        scanf("%d %d", &u, &v); edge.push_back({u, v});
    }
    // Collect query
    vector<array<int, 4>> query;
    for(int i = 1; i <= Q; i++){
        int q; scanf("%d", &q);
        if(q == 1){
            int p, l, r; scanf("%d %d %d", &p, &l, &r);
            query.push_back({q, p, l, r});
            mark[p].push_back({l, r});
        }
    }
}
```



```
}
else{
    int s, e; scanf("%d %d", &s, &e);
    query.push_back({q, s, e, 0});
}
}
// Add blocked layers for blocked edges
for(int i = 1; i <= M; i++){
    for(auto [l, r] : mark[i]){
        int lidx = lower_bound(allsz.begin(), allsz.end(), l) - allsz.begin();
        int ridx = upper_bound(allsz.begin(), allsz.end(), r) - allsz.begin();
        blocked[i][lidx] += 1;
        blocked[i][ridx] -= 1;
    }
}
// Init DSU
for(int i = 1; i <= N; i++)
    for(int j = 1; j < allsz.size(); j++) pa[i][j] = i;

for(int i = 1; i <= M; i++){
    for(int j = 1; j < allsz.size(); j++){
        blocked[i][j] += blocked[i][j - 1];
        // Union all edges that can travel by default
        if(!blocked[i][j]){
            auto [u, v] = edge[i];
            pa[findpa(j, u)][j] = findpa(j, v);
        }
    }
}
// Start answering query from back to front
stack<int> ans;
for(int i = query.size() - 1; i >= 0; i--){
    int q = query[i][0];
    if(q == 1){
        int p = query[i][1], l = query[i][2], r = query[i][3];
        union_range(p, l, r);
    }
    else{
        int s = query[i][1], e = query[i][2], total_cnt = 0;
        for(int j = 1; j < allsz.size(); j++){
            if(findpa(j, s) == findpa(j, e))
                total_cnt += gcnt[allsz[j]];
        }
        ans.push(total_cnt);
    }
}
// Print all answers
while(!ans.empty()){
    printf("%d\n", ans.top()); ans.pop();
}
return 0;
}
```